

(Rozh. ze dne 22. května 1919, Kr. I 112/19.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného Kajetána P. do rozsudku porotního soudu v Písku, jímž obžalovaný Kajetán P. uznán byl vinným zločinem zabití dle § 140 tr. z. — mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční důvod § 344 č. 8 tr. ř. shledává stížnost v tom, že předseda porotcům neudělil poučení ve směru § 2 lit. g, e, tr. z., v kteréžto tvrzené neúplnosti shledává nesprávnost právního poučení. Dle druhé věty § 325 tr. ř. má předseda porotcům vyložití známky trestného činu v zákoně uvedené a význam zákonných výrazů v otázkách se vyskytujících, jakož i upozorniti je na jejich povinnosti vůbec a na předpisy o jejich poradě a hlasování zvláště. Ustanovením tím vymezen jest rozsah právního poučení, jež předseda porotcům uděliti jest povinen, na ona místa zákona, jež v otázkách formulovaných výrazu docházejí. Na jiná místa zákonná dotýčnou povinnost předsedovu rozšířiti nelze. V daném případě nevyhověl soud návrhu obhájcovu, by porotcům dány byly dodatkové otázky ve smyslu § 2 g, e, tr. z., čímž vůbec předseda zbaven byl povinnosti, by porotcům také ohledně těchto zákonných ustanovení právní poučení udělil. Ostatně zmatek § 344, odst. 8 tr. ř. dle výslovného znění tohoto předpisu jest zde jen tehdy, když dal předseda porotcům poučení právní nepravé, nikoliv ale když totéž zůstalo neúplným, leč by snad dle okolností neúplnost zakládala již sama o sobě nesprávnost, jako na příklad tehdy, když by předseda opomenul porotcům vyložití některou ze zákonných náležitostí trestního činu, v otázce zahrnutého. Takového případu zde ale není a proto nelze tu mluvit o nesprávnosti právního poučení.

Čís. 58.

Trestnost předražování, spáchaného v cizozemsku.

(Rozh. ze dne 30. května 1919, Kr II 37/19.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Novém Jičíně ze dne 23. prosince 1918, jímž obžalovaný uznán byl vinným přečinem dle § 21, č. 2 cís. nař. ze dne 21. srpna 1916 ř. z. č. 261 — uváživ mimo jiné toto:

Ve směru § 281 č. 9a tr. ř. uplatňuje zmateční stížnost, že obchod s firmou uzavřen byl ve Vídni, tedy na místě, které, jak vytvořily se poměry v době vynesení rozsudku, nebylo již v oblasti našeho státu, takže čin nebyl spáchán v tuzemsku a nepodléhá prý proto zde trestu. Námitka tato jest bezdůvodna. Nehledíc k tomu, že zákonem ze dne 28. října 1918 o zřízení samostatného státu československého č. 11 sb. zák. a nař. bylo stanoveno, že veškeré dosavadní zemské a říšské zákony zůstávají prozatím v platnosti a že tím zachována je právní kontinuita, která by již o sobě stačila udržeti v platnosti jak materiální trestnost činu obžalovaného, založenou již dávno před státní rozlukou, tak i procesní příslušnost soudu nalézacího, kdyžtž rozsudek soudu trestního má význam de-

klarativní, je námitka obžalovaného bezpodstatnou také pro ustanovení §§ 36 a 233 tr. z., z nichž vysvítá bezpodstatnost tvrzení stížnosti, že ustanovení cís. nař. shora citovaného lze použiti na trestné činy spáchané v tuzemsku. Kromě citovaných formálních předpisů jsou tu však i věcné důvody, jež dokazují vratkost uplaňované námitky. Na rozdíl od § 18 cit. cís. nař., jenž chrání cenu jednotlivého předmětu potřeby před přílišným zvyšováním, má § 21 tohoto nařízení za účel, zabrániti zvýšení všeobecné úrovně cenové, tudíž chrániti cenu celé kategorie určitého zboží vůbec. Není třeba bližšího rozboru, že na tvoření všeobecné úrovně cenové mají vliv nejen obchody v tuzemsku uzavřené, nýbrž také obchody v cizozemsku uzavřené, zvláště když se obchody ty týkají takového druhu zboží, ohledně kterého panuje povšechný nedostatek, neb když jde o prodej značného množství toho kterého druhu. Tento vliv obchodů v cizozemsku uzavřených na poměry cenové v tuzemsku, byl působivější a patrnější zejména v době válečné následkem chybícího neb nedostatečného dovozu a stále většího nedostatku zásob zboží, takže je to jen přirozeným důsledkem, že přehánění cen určitého druhu zboží v cizozemsku má nepříznivý zpětný účinek na tvoření cen dotyčného druhu i v tuzemsku. To tím více, když kromě toho pro rozličné obtíže a průtahy v dopravě není vždy možno rychlé vyrovnání mezi nabídkou a poptávkou, zásobou a potřebou. Ježto pak obžalovaný, jak nalézací soud zjistil, koupil značné množství mýdla ve Vídni, zboží to, jehož nedostatek jest notoricky znám, v úmyslu spekulacním, tedy v úmyslu, aby cenu jeho do nepřiměřené výše vyhnal, působil takto, byť i ne přímo, tedy jistě nepřímo nepříznivě na tvoření cen i v území našeho státu, takže by ho nesprošťovala zodpovědnosti nikterak okolnost, že žalobou stíhaný obchod byl uzavřen v cizozemsku.

Čís. 59.

Není přípustno, by svědek slyšen byl z části nepřisežně, z části pod přísahou.

(Rozh. ze dne 11. června 1919, Kr I 239/19.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmatečnou stížnost obžalované do rozsudku krajského soudu v Písku, jímž vinnou uznána zločinem podílnictví na krádeži dle §§ 185 a 186 a) tr. z. — mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmatek po rozumu č. 3 § 281 tr. ř. shledává stížnost v tom, že svědkyně A. při hlavním přelíčení slyšena byla nepřisežně, v čemž spatřuje porušení ustanovení § 247 tr. ř., o němž tento § výslovně přikazuje, že ho nutno dbáti pod neplatností. Stížnost v souhlasu se spisy nepopírá, že tato svědkyně v době svého výslechu byla v podezření, že v činu trestním týkajícím se předmětů Františkovi P. odcizených, pro který na stěžovatelku mezi jiným obžaloba byla podána, pro který ale nyní právoplatně jest sprostěna, měla účastenství, tvrdí ale, že tomu tak nebylo pokud se týče 7 kusů plachty, ohledně nichž stěžovatelka uznána byla vinnou zločinem